

✝ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 24. АПРИЛ 2022. БРОЈ 138. ГОДИНА IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SVTROJICA.MELBOURNE [СВТРОЈИЦАБРАНЗВИК](https://www.youtube.com/channel/UCv8v8v8v8v8v8v8v8v8v8v8) [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 24. АПРИЛ - ВАСКРСЕЊЕ ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА	НЕДЕЉА СВЕТЛА. Литургија Дап 1,1-8. 4,9-15; Јев. Јн. 1,1-17
ПОНЕДЕЉАК, 25. АПРИЛ - ВАСКРШЊИ ПОНЕДЕЉАК	СВЕТА АРХИЈЕРЕЈСКА ЛИТУРГИЈА 10ч СЛУЖИ ВЛ. СИЛУАН У МАНАСТИРУ ИЛАЈН
УТОРАК, 26. АПРИЛ - ВАСКРШЊИ УТОРАК	ЛИТУРГИЈА 10ч
ЧЕТВРТАК, 28. АПРИЛ	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 19ч
СУБОТА, 30. АПРИЛ	ВЕЧЕРЊЕ 19ч
НЕДЕЉА, 1. МАЈ - ТОМИНА НЕДЕЉА	ЈУТРЕЊЕ 9ч ☞ ЛИТУРГИЈА 10ч

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА
ЦРКВА СВОЈОЈ ДУХОВНОЈ
ДЕЦИ О ВАСКРСУ 2022.

ПОРФИРИЈЕ

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ ПРАВО-
СЛАВНИ АРХИЕПИСКОП ПЕЋКИ,
МИТРОПОЛИТ БЕОГРАДСКО-КАРЛО-
ВАЧКИ И ПАТРИЈАРХ СРПСКИ, СА
СВИМ АРХИЈЕРЕЈИМА СРПСКЕ ПРА-
ВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ – СВЕШТЕНСТВУ,
МОНАШТВУ И СВИМ СИНОВИМА И
КЋБЕРИМА НАШЕ СВЕТЕ ЦРКВЕ:

БЛАГОДАТ, МИЛОСТ И МИР ОД
БОГА ОЦА, И ГОСПОДА НА-
ШЕГА ИСУСА ХРИСТА, И ДУХА
СВЕТОГА, УЗ РАДОСНИ
ВАСКРШЊИ ПОЗДРАВ:

THE SERBIAN ORTHODOX
CHURCH TO HER SPIRITUAL
CHILDREN AT PASCHA 2022

PORFIRIJE

ORTHODOX ARCHBISHOP OF PEC,
METROPOLITAN OF BELGRADE KAR-
LOVCI AND SERBIAN PATRIARCH,
WITH ALL THE HIERARCHS OF THE
SERBIAN ORTHODOX CHURCH TO
ALL THE CLERGY, MONASTICS, AND
ALL THE SONS AND DAUGHTERS OF
OUR HOLY CHURCH:

GRACE, MERCY AND PEACE
FROM GOD THE FATHER, AND
OUR LORD JESUS CHRIST, AND
THE HOLY SPIRIT, WITH THE
JOYOUS PASCHAL GREETING:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

CHRIST IS RISEN!

ЦРКВЕНИ ОДБОР НА ЧЕЛУ СА СВЕШТЕНИЦИМА И ПРЕДСЕДНИКОМ ПЕТРОМ ДАМЈАНЦЕМ,
КОЛОМ СРПСКИХ СЕСТАРА, НЕДЕЉНОМ ШКОЛОМ, ХОРОМ, ФОЛКЛОРОМ И ПЕНЗИОНЕРИМА
ПОЗДРАВЉАЈУ СВЕ ПАРОХИЈАНЕ Св. Тројице у Мелбурну традиционалним поздравом:

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ, ВОИСТИНУ ВОСКРЕСЕ!

ПОСЛАНИЦА ВЛАДИКЕ СИЛУАНА

СВЕМУ СВЕШТЕНСТВУ,
СВЕШТЕНО МОНАШТВУ И
БЛАГОВЕРНОМ НАРОДУ БОГОМ
СПАСАВАНЕ НАМ
МИТРОПОЛИЈЕ АУСТРАЛИЈСКО-
НОВОЗЕЛАНДСКЕ:
ХРИСТОС ВАСКРСЕ –
ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ!

Драга ми духовна децо у Васкр-
слем Господу Христу,

Похитавши нашим светим хра-
мовима овога васкршњег јутра као
некада жене мирносице врло
рано ка гробу Господњем; чувши
речи анђела на камену седећа:
*„што тражише живога међу
мртвима“* (Лк. 24, 5) похитајмо
браћо и сестре да заједно са миро-
носицама свету блавестимо да је
устао Господ!

Да, браћо и сестре, блавест
Христовог васкрсења јесте једина
истинска – суштинска блавест
роду људском измореном лажним
обећањима, лажним политикан-
ским утопијама и псеудо утехама
овога палог света.

Треба имати пред собом ту чи-
њеницу, да свако људско достиг-
нуће, сви људски прогреси ма ко-
лико узвишени или успешни
изгледали, без васкрсења Христо-
вог се неминовно завршавају
регресом, пропадљивошћу и
смрћу; а то значи – бесмислом.
Тако да су у својој суштини горка-
вест роду људском.

Какве вести нам доноси атеизам
и његов материјалистички свет?
Какве вести нам доноси спиритуа-
лизам и његови јогини, гуруи, зем-
љаши, далекоисточни мудраци и
демони? Какве вести нам доносе
сви лажни пророци и псеудо-про-
светари до данас? Одговор је =
ГОРКЕ ВЕСТИ, браћо и сестре! Јер
сва њихова празнословља када се
суоче са проблемом смрти обело-
дањују своје право лице, своју
праву вредност, а она је ништав-
ност и бесмисао!

Једино пред Христом, у сусрету
и суочењу са Њим се смрт савија,
она није у стању да поражава и
плени, већ бива поражена и опле-
њена!

Зато је Хришћанство једина
истина и сва истина у овоме свету,
браћо и сестре! Оно чврсто стоји
на чињеници, на реалном историј-
ском догађају Васкрсења. На чињ-
ници коју нам документоваше кон-
кретне историјске личности; оче-
вици и сведоци сусрета са
Васкрслим Господом Христом,
који су га рукама опипали, ушима
слушали и очима
гледали (2Пет.1,16; 1Јн.1-3; Јн.21,1-
14 и 1. Кор.15, 3-8). Истинитост
васкрсења, као победе над трија-
дом зла: греха, смрти и ђавола, је
посведочена кроз векове у Цркви-
Христовој, чега смо и ми сведоци.
Колико је само духовних мртваца
подигнуто благодатном силом
васкрсења која дејствује преко мо-
литава Цркве. Колико је оних који
се преображавају и спасавају си-
лом васкрслог Господа! Зато Свети
апостол Павле смело
блавести: *„Ако Христос није
устиао из мртвих, онда је празна
проповед наша, па празна и вера
ваша“* (1 Кор.15, 14). Дакле, исти-
нитост Хришћанства темељи се на
чињеници Васкрсења.

Имајући све ово у виду, браћо и
сестре, Црква Христова нас данас
својом химнографијом призива да
радошћу Празника пасхе свима
опростимо и једне друге

васкрсењем загрлимо! (*Пасхална
стихира на Сл. Ињ.*) Да се Хри-
стов мир и љубав зацаримеђу нама
и светом који нас окружује. Да
Христова крсто-васкрсна победа
излечи све наше ране и страхове;
да нас поведе из ропства греху,
смрти и ђаволу - ка благодатној
слободи живота у Њему, што и
јесте за Христовог човека истин-
ска Обећана земља. Сетимо се и о-
вога Васкрсења наше браће и
сестара на распетом Српском Је-
русалиму – Косову и Метохији, мо-
лећи се да их Господ заштити од
сваке невоље и опасности. Труд-
димо се да живимо по Косовском
Завету који нам оставише наши
Свети преци и да по њему васпита-
вамо своју децу овде у Аустралији
и Новом Зеланду. Завет Косовски
је Христово Јеванђеље, његове
вредности, етика и живот. Молимо
се такође, браћо и сестре, да се за-
устави крвопролиће међу једно-
родном браћом у Украјини које
распирују они за које је с правом
Цар Давид изговорио следеће ре-
дове: *„устиа су им мека као
масло, а на срцу им је раић. Речи
су им блаже од уља, али су јоли
мачеви“* (Пс.55,21). Нека Васкрсли
Господ учини крај страдању. Пози-
вам све верне да молитвом Васкр-
слем Христу побеђујемо све не-
воље и искушења која нас сналазе.
Христос је једини истински осло-
нац, једина истинска стабилност у
нестабилности која нас окружује;
једина нада, утеха и излаз из сваке
наше животне кризе. Поздравља-
јући вас све, своју драгу духовну
децу широм Новог Зеланда и Аус-
тралије, поздравом победе Хри-
стове, желим вам свима изобиље
снаге, радости, утехе и духовног
веселја!

Христос Васкрсе –
Ваистину Васкрсе!

Дано у Митрополији у Сиднеју,
о Васкрсу 2022. лета Господњег

Епископ аустралијско-ново-
зеландски ✠ СИЛУАНА

КАМЕН НА ВРАТИМА ГРОБА

Пошто су скинули Христово тело са крста сахранили су га у гроб Јосифа од Ариматеје, тајног ученика Христовог. Свето Писмо говори како су на врата гроба навалили велики камен, који није било лако померити (Мк. 15, 46). Због тога су Жене мироносице: Марија Магдалина, Марија Јаковљева и Саломија, рано ујутру у ту прву недељу, идући ка гробу да помажу тело Христово, говориле међу собом: „*Ко ће нам одвалићи камен од врата гроба*“ (Мк. 16, 3)? Оне су знале да саме нису у стању да помере тако велики камен, али их то није зауставило да, из љубави према Христу, обаве своју дужност.

Оно што је карактеристично и битно истаћи овде јесте чињеница да Жене мироносице нису остале код куће то јутро, под изговором да им нема ко уклонити камен са гробних врата, већ су се упутиле ка гробу у нади и уверењу да ће се то питање некако решити. Оне су учиниле оно што је до њих. Учиниле су оно што су могле. И, наравно, у њиховом случају, не само што се, на изглед, нерешив проблем решио, већ су и награђене тиме што су прве чуле радосну вест о Васкрсењу Христовом. Тако, из примера Жена мироносица, свако од нас може да извуче значајну поуку. А поука се састоји у томе да чинимо у свако време онолико колико је до нас, да не доносимо одлуке о томе како је нешто за нас немогуће учинити, јер, треба знати, никада човек није сам у овоме свету. Онда када му се учини да га нико не прати, да нико од људи није са њим, и тада је, нема сумње, са човеком његов Творац.

„Много сам се намучио прошлог месеца“, прича Лука једно после подне, док заједно са комшијама испијаше кафу. На питање једнога од његових слушалаца у вези са

тим шта му се десило, Лука ће да настави: „Враћам се ја из Гаја (село удаљено педесетак км од њиховог села Јошике) кад оно стадоше моја кола. Све сам покушао да их упалим и ништа није помогло. Покушах да зауставим нека од кола која су пролазила друмом, али без успеха. Нико није хтео да стане. Ноћ је падала и зима постајала све оштрија. Већ су престала и кола да пролазе узаним друмом. Знао сам добро овај пут, пустош околу и врло се брзо убедих да ћу настрадати те ноћи. Нећу преживети хладноћу, нећу имати снаге да стигнем пешице до куће. Дође ми у једном моменту да заплачем. Осетио сам се остављеним. Одједном неки позив изнутра дође, позив на живот, на не предају. Помислих, није ваљда Бог одредио да овде скончам. Не, имам ја још незавршених послова. Из неког разлога, као да ме је нечија рука упутила, ја напустих главни пут и кренух неком пречицом, којом је водила козја стаза. Иако је снег био дубок, неко је тим путем већ прошао и ја, пратећи ту пртину, кренем некако у уверењу да ће ми Бог помоћи. Нисам прошао ни пет км. а ја најћем на једну ловачку кућицу из које се димило. Ватра! Узвикнух и полетех преко брега. Кад оно тамо, наишао лугар из Доњег Села, које је исто толико удаљено од овог места као и наше село, сишао са пута са колима и није више могао да из извуче. Знао је од раније да постоји овај кућерак на овом месту, дошао и заложиио ватру пола сата пре мога доласка. Он је знао, кажем вам ја, али шта беше са мном. Ја нисам знао а као да ме је неко гурнуо на ту страну куда сам пошао. И тако преживих.“ „Хм!“, рече један од комшија, „јесте мало чудно“.

Ова прича је само једна у мору других сличних прича и догађаја,

која на сликовит начин говори о томе како човек никад није у потпуности остављен. Имајући то у виду, Псалмопевац Давид узвикује у једном моменту: „*Господ је са мном, не бојим се; шта ће ми учиниши човек*“ (Пс. 18, 6) И, заиста, нема страха за онога који верује у стално присуство Бога у његовом животу. И Васкрсли Господ каже у једном моменту својим ученицима: „*Останиће у мени, и ја ћу у вама. Као што лоза не може рога родити сама од себе ако не остане на чокошу, тако и ви ако у мени не останете. Ако останете у мени и ријечи моје у вама остану, што јој хоћете иштити и биће вам*“ (Јн. 15, 4, 7). Ево обећања и утехе. Све што, дакле, заштемод Господа, Господ ће дати, ако смо „у Њему“ и ако држимо „речи Његове“ – заповести Његове.

Тако говори Онај чије је славно Васкрсење објавио анђеоски Господњи Женама мироносицама. Тако говори „Онај који јесте“, „Алфа и Омега“. Тако говори Онај коме се клањамо и коме служимо и чије Васкрсење објављујемо сваке недеље у нашим храмовима. Зато радост Васкрсења Свети Оци Цркве називају сверадост, јер после вести о Васкрсењу тузи нема места. У сваком моменту живота нашега, у свакој прилици, у свакој животној ситуацији, чак и када мислимо да има места за тугу, светлост Васкрсења испуњава све, греје срца и даје наду душама нашим на вечно живљење у Васкрсом Господу нашем.

Снагом Твога славног Васкрсења, молимо те Господе, помози нам да разумемо себе, али и Тебе Господа и Спаса нашега, коме нека је слава у све векове. Амин.

Проша Милораг Лончар

У СУСРЕТ ВАСКРСУ – ВЕЧЕРЊЕ ВЕЛИКОГ ПЕТКА

Хрґтосз воскрее нз мёртвыхз, смёртїю смёрть
поправз, н свцымз во гробѣхз живётз даровавз!